

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 44

Presidència de l'Honorable Sr. Santiago Ferrer i Costa

Sessió celebrada dia 30 de maig del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 113/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportació econòmica al Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma. 622
 - 2) **RGE núm. 114/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació del Govern al Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma. 622
 - 3) **RGE núm. 851/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del coneixement de la llengua catalana. 626
 - 4) **RGE núm. 860/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació pel Ministeri de Cultura de 18 pintures cedides al Museu de Mallorca. 628
 - 5) **RGE núm. 861/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la rehabilitació del casal de Ca'n Fabregas. 630
-

6) RGE núm. 1470/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportació del Govern al consorci que gestiona la casa museu de Xim Torrens. 632

7) RGE núm. 1471/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'obra de Xim Torrens. 632

8) RGE núm. 1472/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obra acceptada pel Govern de l'herència de Xim Torrens. 632

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i en primer lloc deman si es produeixen substitucions. No n'hi ha.

Per tant, passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui consistent en les preguntes de RGE núm. 113, 114, 851, 860, 861, 1470, 1471 i 1472 de 2002. Per contestar aquestes preguntes assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Damià Pons i Pons.

1) Pregunta RGE núm. 113/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportació econòmica al Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma.

2) Pregunta RGE núm. 114/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació del Govern al Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma.

Per tal de formular la primera pregunta la 113/2002, relativa a aportació econòmica al Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca té la diputat l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero. Té 10 minuts Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Donam la benvinguda al conseller, perquè feia més d'un mes que no ens veiem i bé sempre és benvingut en aquesta comissió, per tal d'informar a la cambra mitjançant les preguntes de l'oposició. Aquestes preguntes demanaria Sr. President que fossin agrupades, si li sembla bé, la pregunta 113 i 114, si li sembla bé.

EL SR. PRESIDENT:

Si el Sr. Conseller no té cap inconvenient.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

És per poder fer una explicació conjunta, tot i que ens agradaria que incidís concretament en la resposta. Primer, quina és o serà l'aportació econòmica que ha previst el Govern de les

Illes Balears en el Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca i de quina forma participa el Govern de les Illes Balears en el Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca. Aquestes dues preguntes, formulades ja fa molt de temps, amb sol·licitud de resposta per escrit no varen ser ateses, varen esperar un termini més que prudencial i és per açò que les hem transformades en preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la comissió, per tal que ens pugui informar sobre un projecte que consideram de gran envergadura, de gran calat i molt important, no només per a la ciutat de Palma, sinó per a totes les Illes Balears.

Primer de tot farem una mica d'història i el que hem pogut replegar d'una forma recent, perquè ens podríem allargar en el temps molta estona supòs. Cap el desembre del 2001, allà on es presenta oficialment el Museu d'Art Modern i Contemporani en el Casal Solleric de Palma, és un projecte que suposa recuperar un espai històric de la murada per tal d'establir-hi un museu que suposaria recuperar uns 7.000 metres quadrats d'una forma respectuosa, com dic, amb el patrimoni històric de la ciutat de Palma. Els tècnics varen explicar i ho recull directament de la premsa que aquest museu ocuparà un espai total de 5.027 metres quadrats, dividits en 2.600 de soterrani, 1.025 en planta baixa i 407 en el primer pis. La previsió de la posada en funcionament d'aquest museu, és a mitjans del 2003, sembla ser que aquesta és la previsió que fan els tècnics si tots els compromisos i la previsió d'execució de les diferents obres es duen segons els terminis prevists. La Fundació d'Art Serra, constitueix el nucli principal de la col·lecció del museu, allà on s'hi aporta una quantitat d'obres cedides i altres que estan col·locades en dipòsit. Sabem també per la premsa, que sembla ser que les institucions que participen en el consorci, millor dit de la Fundació, podran també aportar obres, com pugui ser el Consell Insular de Mallorca, el Govern de les Illes Balears i el propi Ajuntament de Palma.

Nosaltres pensam que és un museu necessari, atès el caràcter internacional que sembla ser li volen donar, una cosa seria constituir un museu d'art contemporani d'obra local, però per allò que sabem i per allò que ja s'ha publicat, hi ha sobretot els fons que pertanyen a la Fundació d'Art Serra que tenen prou qualitat internacional i val la pena que disposin d'un espai d'aquestes característiques. Estam parlant de peces que pertanyen al període comprès entre finals del segle XIX i temps present, allà on hi destaquen artistes com Picasso, Miquel

Barceló, Josep Maria Cecilia, Joan Gris, Juli Ramis, René Magritte, entre molts d'altres. El que voldríem saber i aquí ja vaig un poc més en el detall, és de quina forma participa i pensa participar en el futur el Govern de les Illes Balears en aquesta fundació. Volíem saber si ja s'ha constituït el comitè de selecció de les obres que han d'integrar el museu de cara al futur, com pensa participar el Govern de les Illes Balears en la gestió d'aquesta institució? Si ens poguéssim detallar un poc quin ha de ser el paper de gestor que el Govern de les Illes Balears ha de jugar, quin ha de ser el seu paper, estaríem satisfets.

També ens interessa saber aquesta participació del Govern de les Illes Balears com es conjuga dins la política de museus del Govern de les Illes Balears. Entenem que darrerament el Govern impulsa una sèrie d'iniciatives, purament museístiques, tan en la creació de museus, diguem-ne de nova planta, com donant suport, com és aquest cas, museus que neixen impulsats en primera instància per part d'una fundació mixta, privada i institucional. Volíem saber quina és l'opinió del conseller al respecte, fins i tot, quan hem de tenir en compte que se'ns ha dit per activa i per passiva que els museus i altres centres gestionats pel Govern de les Illes Balears es preveu que siguin transferits als diferents consells insulars. Voldríem saber, perquè entenem que el paper del Govern dins aquesta fundació quedaria d'alguna forma en un punt mort, queden 6 mesos per allò que s'ha anunciat que la transferència seria efectiva i volíem saber quin paper juga en aquest sentit i quina política es pensa desenvolupar al respecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per tal de contestar aquesta pregunta té la paraula l'Hble. Conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot manifestar la meua satisfacció per haver pogut tornar a comparèixer davant aquesta Comissió d'Educació, Cultura i Esports, els puc assegurar que els dijous d'aquest mes que acabam ja, no m'ha estat possible per raons diverses, cada una de les quals jo crec que té una motivació més que suficient.

D'altra banda és raonable que es agrupin les dues preguntes que ha formulat el Sr. Gornés, totes dues fan referència al mateix tema i a més la seva introducció, jo crec que m'estalvia haver de fer una petita introducció d'emmarcament sobre el tema del Museu d'Art Contemporani, ubicat a Palma, concretament al Baluard de Sant Pere i per tant, puc passar directament a respondre les dues preguntes concretes que ha formulat per escrit i a la vegada puc comentar les preguntes que ara acaba d'introduir a la sessió d'avui, oralment i jo amb les mesures que em pugui haver pres nota les hi puc comentar ara mateix.

La primera fa referència a l'aportació econòmica del Govern, fins en aquests moments el Govern ha fet una aportació,

aprovada en Consell de Govern enguany mateix, d'1.171.973 euros, això són 195 milions de pessetes i juntament amb les altres institucions que formen del consorci, com vostè sap, són Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i Govern, té el compromís aprovat en el patronat del consorci de fer una aportació en 10 anualitats de 4.989.000 euros, o sigui 667 milions de pessetes. Aquest és el compromís econòmic del Govern, una part d'ell ja executat directament i que d'alguna manera és el compromís assumit des del moment que es va integrar en el consorci fins a l'actualitat i la resta que ja és un compromís del consorci, però lògicament el compromís del consorci són assumits per les institucions que formen el consorci i la part que li correspon al Govern en 10 anualitats són aquests 4.989.000 euros que comentava.

Respecte el tema de la participació, ja saben vostès que el consorci per a la creació del Museu d'Art Modern i Contemporani i per a la gestió és el resultat un acord entre la Fundació privada d'Art Serra i l'Ajuntament de Palma, que són els dos únics membres fundadors, per dir-ho d'alguna manera del consorci. Això es va donar a terme exactament l'any 1997 i en els estatuts del consorci s'estableix la possibilitat que hi hagi membres adherits al consorci, sempre i quan facin aportacions econòmiques equivalents a les que faci el membre fundador institucional, concretament l'Ajuntament de Palma. Aleshores l'any 1997, concretament dia 11 de juny, el Govern de les Illes Balears va acordar sol·licitar l'adhesió al consorci, una setmana després el conseller d'Educació, Cultura i Esports d'aquell moment va dirigir al president del consorci la sol·licitud d'incorporació i a partir d'aquí el Govern de les Illes Balears, com també faria més o menys el Consell Insular de Mallorca, va passar a ser membre del consorci Museu d'Art Modern i Contemporani i amb la mesura que va ser membre del Museu d'Art Modern i Contemporani va passar a tenir representants a la junta rectora i a la comissió executiva. Concretament en un primer moment són representants del Govern a la junta rectora el mateix President Antich i el conseller de Presidència com a suplent i a la comissió executiva en són representants del Govern, jo mateix amb la meua condició de conseller d'Educació i Cultura i en Pere Muñoz director general de Cultura i en un moment ens adonam que el director general i jo mateix amb massa freqüència hem d'assistir a les mateixes coses o hem de trobar-nos fora de l'illa per a les mateixes coses, proposam al Govern que hi hagi un petit canvi i en aquests moments a la junta rectora hi ha el President Antich com a representant del Govern i jo som el suplent del President Antich a la junta rectora i a la comissió executiva són titulars, representants del Govern, en Pere Muñoz i en Pere Fullana de la Conselleria de Presidència.

Per tant, quina és la participació del Govern. La participació econòmica ha quedat clara, una aportació inicial que era la promesa en el moment de la integració en el consorci i una aportació semblant a les altres institucions públiques, dins el conjunt consorci amb un calendari de 10 anualitats. Després participació, diríem representativa, en els òrgans de gestió d'aquest consorci a través el President Antich a la junta rectora i jo en la condició de suplent i en aquests moments a través els senyors Pere Muñoz i Pere Fullana a la comissió executiva i em perdonarà però avui no he pogut consultar en Pere Muñoz per

veure qui són els suplents i en aquest moment no ho sé. Però bé, en qualsevol cas, Pere Muñoz i Pere Fullana són els membres de la comissió executiva.

Respecte les seves preguntes, n'he apuntades algunes. El tema del comitè de selecció de l'obra, encara no s'hi ha arribat, en aquest moment el que hi ha és la setmana que ve, hi ha una nova reunió del consorci i ja sembla que s'aprovarà definitivament el Pla museogràfic que ha elaborat un expert que va rebre l'encàrrec, es suposa que dins aquest Pla museogràfic ja hi deu haver les línies que es seguiran per fer la selecció de les obres, d'acord amb el fons disponible, que molt bé ha dit vostè inicialment és el fons d'art Serra i el fons que sigui propietat de les institucions públiques implicades en el projecte del consorci. Però això no vol dir que no pugui haver-hi fons d'altres procedències que també s'hi puguin integrar i per tant, la selecció de l'obra es suposa que serà una cosa que es farà els propers mesos, dins un procés d'arrencada de construcció del museu, que ara tot just fa un mes i mig o dos que s'ha iniciat.

Respecte el tema de les possibles iniciatives museístiques, evidentment estic segur que jo mateix, vostè, el Sr. Marí, la Sra. Vadell, com tots els membres que formam part d'aquesta comissió, tenim la sensació, a més tots nosaltres hem gestionat les àrees de cultura, que a les Illes Balears encara hi ha molta feina per fer en creació d'equipaments culturals d'una certa envergadura. Per ventura a nivell petit i mitjà ja hi comença haver-hi una dotació relativament satisfactòria, però equipaments d'una envergadura potent que sigui capaç per dir-ho d'alguna manera de cridar l'atenció a un públic més majoritari, més enllà del públic estrictament interessat per qüestions sobretot culturals ens en fan falta i jo crec que totes les institucions públiques de les Illes Balears hem de fer possible, dins la mesura que puguem, que aquestes mancances es vagin resolent. El Govern evidentment ha fet una cosa, juntament amb la Fundació Sa Nostra, que properament serà publicada i editada, és crear una mena d'estudi prospectiu prèvia consulta als consells insulars, ajuntaments més grans de totes les Illes, per saber una mica quin és el mapa d'equipaments culturals que un horitzó de 10 anys seria desitjable que es construïssin a les Illes Balears.

Ara bé aquest projecte per dir-ho d'alguna manera, aquesta espècia de prospectiva d'equipaments culturals no compromet a ningú, ni al mateix Govern que d'alguna manera l'ha encarregada, sinó simplement pretén ser una espècia de pedrera d'idees perquè es generin projectes, per estimular la generació de projectes i després jo crec que dins el mapa cultural, competencial de les Illes Balears, a mi em sembla que el més raonable que siguin els consells insulars els que liderin i sobretot assumeixin majoritàriament la gestió d'aquests equipaments, encara que crec que és perfectament viable i legítim per raons fonamentalment de pragmatisme que hi hagi possibilitat de concentració de recursos de les institucions que siguin, municipals, autonòmiques de les Illes Balears per tal de fer possible aquests equipaments. Ara bé, dins la meua filosofia particular, jo crec que el més raonable és que siguin els consells insulars els qui majoritàriament liderin aquests equipaments culturals, pel que fa a la seva gestió i la seva construcció. I

evidentment des de la meua òptica particular, repetesc, el paper del Govern ha de ser intentar donar una mà per fer possibles totes aquestes coses en la mesura que la pugui donar, que evidentment també estam carregats de limitacions. I en termes d'iniciatives museístiques específiques, jo crec que hi ha la iniciativa museística del Museu de Formentera, que malauradament s'ha endarrerit més d'allò que hauria desitjat i molts de vosaltres hauríeu desitjat, però sí és un compromís d'alguna manera del Govern i s'hi estant fent passes per anar cap aquí, però amb un objectiu i és que posteriorment a la seva creació, també siguin el Consell d'Eivissa i l'Ajuntament de Formentera els que amb bona mesura marquin el pas fonamentalment d'aquest equipament museístic.

No sé si m'he deixat alguna de les coses que vostè m'ha dit, però això és el que he agafat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés si vol replicar té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. En part una de les preguntes ha quedat totalment aclarida, respecte a la participació del Govern dins els òrgans de gestió del Museu i també la part econòmica. Però jo li havia fet una referència molt clara sobre el marc de negociacions de les transferències de els museus als consells insulars. El que estam veient és que vostè ens diu que hi ha en marxa l'elaboració, es farà pública d'aquí pocs dies, dels mapa de museus que serà un document que ha d'assenyalar diguem les mancances, necessitats i projecció de futur d'aquest tipus d'instal·lacions a les Illes, però paral·lelament veim que sense esperar la publicació definitiva d'aquest document veim que el Govern fa passes molt fortes, vull dir fortes en el sentit d'implicació econòmica considerable, com no pot ser d'altra forma, cap a iniciatives de museus, el propi Museu d'Art Contemporani ens diu vostè que l'aportació inicial serà de poc més de 4 milions d'euros i després unes altres 10 anualitats i que pujaran a 667 milions de pessetes. És a dir, estam parlant de pressuposts considerables que per desgràcia no estam acostumats dins aquest àmbit.

Estam veient també una altra iniciativa del Govern, allà on la Conselleria de Cultura sembla ser que hi participa directament com pugui ser el Museu de Ca'n Fàbregues, estam veient també que la Conselleria de Cultura i Educació impulsa la creació, com ja està constituït i en marxa sembla ser, el Museu de l'Educació, és a dir, veim que ja hi ha projectes d'envergadura que s'han desenvolupat paral·lelament a aquest disseny de quin ha de ser el mapa de museus de les Illes, tots ells ubicats a Mallorca. No discutim en absolut la necessitat de cada un d'ells i especialment el que feim referència avui, concretament a les preguntes, el Museu d'Art Contemporani, perquè entenem que val la pena que una comunitat autònoma com la nostra, allà on el factor turisme juga un paper econòmic i cultural importantíssim, que si hi ha base, vull dir obra que es pugui veure, que es compti amb un recurs cultural que pot donar moltíssim de prestigi a les nostres Illes. O sigui que jo no entr en la discussió de la necessitat d'aquestes instal·lacions, però

sí ens preocupa d'alguna forma veure que altres illes que també tenen necessitats estan realment a la cua quant a objectius polítics del Govern de les Illes Balears, concretament, vostè ja ho ha dit, el Museu de Formentera que és obligat per llei i que bé, està costant moltíssim, fins i tot, en la redacció del projecte i la ubicació del terreny, per tal d'ubicar-lo. D'alguna manera ens hagués agradat que s'hagués fet amb la mateixa preocupació que el Museu d'Art Contemporani, segurament el Museu d'Art Contemporani té un factor clau en el seu favor i és que la fundació que cedeix una gran part de l'obra, evidentment és la que lluita de forma encoratjada perquè aquest patrimoni pugui estar a disposició de tot el públic, cosa que malauradament sembla ser que no passa en el Museu de Formentera, juntament amb altres factors que ara no ve al cas citar.

Una altra qüestió que li volia comentar i és respecte les obres que pugui aportar concretament la comunitat autònoma, com a fons d'aquest museu. Voldríem saber si almanco s'ha fet algun tipus de previsió o anàlisi en referència a quines són aquestes obres. Nosaltres en principi diferenciam la ubicació, no la propietat, la ubicació de les obres, les que per exemple estan ubicades en els museus i aquelles obres que estan ubicades a dependències no museístiques propietat del Govern de les Illes Balears, com puguin ser les diferents conselleries, despatxos d'alts càrrecs, sales de visites, etcètera. Tot açò és un patrimoni realment considerable i que el Govern de les Illes Balears al llarg de molts d'anys ha anat recopilant i nosaltres pensam que és el primer que s'ha de tenir en compte. Si la previsió del Museu d'Art Contemporani és que sigui visitat per unes 500.000 persones a l'any, evidentment açò vol dir que estam parlant de grans xifres, quant a nivell econòmic i considerables respecte a perspectives de visita. Està clar que si es compleixen aquestes previsions estam parlant de l'única i principal institució museística de les Illes Balears, perquè si veim els números de visitants que tenen per exemple la principal institució museística de Mallorca en referència als seus fons, estam veient que té unes visites anuals de 13.000 o 14.000 persones a l'any, realment poca gent per allò que es pot veure allà. És a dir, que aquesta previsió de 500.000 persones implica realment un volum considerable en tots els sentits.

És per açò que entenem que l'obra que pugui aportar el Govern de les Illes Balears hauria de considerar no només aquesta que pugui estar ubicada a les diferents dependències, despatxos, conselleries, etcètera, fins i tot s'hauria de fer un plantejament valent sobre aquelles obres d'art contemporani que puguin estar ubicades en els diferents museus i ratllo de tots els museus de les Illes Balears, que es poguessin contemplar per tal de poder integrar-se, ja sigui com a exposició temporal o de la fórmula que sigui, per tal de què si açò realment es posa en marxa i les perspectives són molt optimistes poguessin tenir el ressò i la difusió que els pertoca. I en aquest sentit volíem saber la seva opinió respecte a aquesta ingent quantitat d'obres d'art contemporani que està ubicada als diferents despatxos i molt poca gent, per desgràcia, pot veure i d'aquella altra obra que està ubicada als museus, que la gent pot veure però no veu per manca de difusió, o manca de coneixement o desinterès o la raó que sigui.

També ens preocupa aquesta política del Govern en referència als museus, veim que d'alguna forma Menorca, Eivissa i Formentera queden en un segon terme en un moment molt important, perquè com dic i repetesc s'està negociant, no sé si ja s'ha tancat o està en període d'elaboració, aquestes transferències de museus. Nosaltres entenem que les transferències dels museus als consells insulars no s'han de contemplar només com a simple traspàs d'equipaments, dotacions i personal als consells insulars, sinó que a la vista dels números que s'estan manejant, evidentment s'ha de jugar amb un paper de futur, per tal que les illes petites no quedin al marge d'aquestes grans inversions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per tancar la pregunta té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gornés, bé jo estic gairebé d'acord absolutament amb el que vostè ha dit, en relació al fons del Govern jo també som de l'opinió que el més raonable és que si són fons valuosos com per merèixer estar ubicats dins un museu obert al públic hi han d'estar i en el despatx que pugui haver-hi aquesta peça d'art important i han de posar una altra cosa, estic absolutament d'acord amb vostè i jo sospito que no hi ha ningú que no hi estigui d'acord.

Què passarà en relació el fons d'art del Govern i el Museu d'Art Modern i Contemporani? Es suposa que els experts que n'hauran de fer la selecció el tindran en compte, en la mesura que encaixi dins allò que és el projecte museogràfic i la selecció d'obres que hi vulguin posar. Ara bé, estic d'acord amb vostè, que aquestes obres que formen el fons d'art del Govern també haurien d'estar disponibles per poder ser presents, a través d'exposicions temporals o permanents a altres museus d'art contemporani que hi pugui haver a les Illes Balears, estic absolutament d'acord amb vostè. Per tant, per part meua no hi ha cap problema no un, li dic que subscriu absolutament aquesta opinió.

Respecte el tema que està costant moltíssim en relació al Museu de Formentera i uns altres que sembla que no costen tant. Miri Sr. Gornés vostè, com jo mateix, ha estat gestionant durant 4 anys una àrea de cultura, concretament la del Consell de Menorca i sap que sempre les coses costen molt i probablement a les Illes Balears i ho hem de reconèixer tots plegats, ens costen una mica més que a altres llocs de l'Estat i aquí no analitzarem la causa, el primer problema per una qüestió de pessetes. La veritat és aquesta, ara bé, vostè em diu, miri el Museu d'Art Contemporani que ara fa tot just un mes que s'ha començat a fer l'obra, exactament es va posar en marxa a principis de l'any 97, principis del 97, o sigui 5 anys després es comença a fer el moviment de terres i s'inicia l'obra i el Museu de Formentera suposadament arranca, com a mínim

“legislativament o legalment” a finals del 98 i jo confïi que a principis del 2003, finals el 2002, més a principis del 2003, també es podrà posar en marxa. Però clar hi ha fets, avui mateix m’he assabentat que un concurs d’obres d’un col·legi públic d’Eivissa, s’Olivera, ens ha quedat desert per segona vegada, clar què feim davant això? M’explic? Hi ha contingències externes a la pròpia administració que fan que les coses siguin realment complicades. El que importa, crec jo, és saber cap a on volem anar i anar fent passes, i jo crec que s’estan fent passes.

Després vostè esmenta el tema del mapa de museus. Nosaltres amb aquest document, repetesc, perquè aquest document està condemnat a ser mal entès, aquest document que han fet la Fundació Sa Nostra i el Govern dins una cosa que tenen, que ara no recordaré el nom, que és una espècie d’institució dedicada a prospecció i anàlisi del fet cultural, -ara s’està fent un estudi sobre consum cultural, s’ha fet aquest, s’ha fet una edició d’un material que...- és a dir, com un observatori sobre la cultura a les Illes Balears bastant orientada cap a la formació el que es va fer és dir: A veure, consultant totes les institucions públiques de les Illes Balears, quin és l’estat d’opinió de les institucions públiques més importants de les Illes Balears respecte als equipaments que hauríem de tenir?, i els replegam tots, m’explic?, i després cada institució se suposa que farà allò que voldrà o allò que podrà fer.

Evidentment vostè em parla de museus. Miri, el museu de Can Fàbregues, no hi ha cap museu a Can Fàbregues des de la Conselleria d’Educació i Cultura. Com que després hi ha una pregunta específica referida a Can Fàbregues, si de cas l’aparcaré. I el tema del museu de l’educació a mi m’agradaria que l’entenguessin: és únicament la conselleria que tenguí les competències en educació que pot fer aquest equipament. Aquest equipament sobretot és un gran arxiu documental sobre l’educació de les Illes Balears. L’educació, que en aquest moment té 8.500 funcionaris i que està generant una quantitat de documentació impressionant des de fa desenes d’anys a les Illes Balears no pot estar a les oficines -diríem- administratives; necessitam un gran dipòsit, i aleshores fent aquest dipòsit, que es fa a Inca perquè hi va haver l’espai físic que permetia la seva ubicació que, d’altra banda, necessita ser un fons documental mínimament organitzat, perquè a nosaltres, a la Conselleria d’Educació, ens pot arribar un ensenyant que en aquest moment té 64 anys i vol un certificat del seu full de serveis de l’any 54, i això necessitam tenir-ho el més ben ordenat possible, i això és el que s’està fent a l’arxiu ubicat a Inca.

Però, a la vegada, això ha generat la recollida d’un cert material escolar i, a partir d’aquí, se’ns ocorre, com a complement de l’arxiu, replegar aquest material, però de l’illa de Mallorca, en aquest cas. Jo crec que el de l’illa de Menorca i el de les illes d’Eivissa i Formentera ha de ser de Menorca i d’Eivissa i Formentera; que ningú no imagini concentració a Inca del possible material escolar que es deriva de cadascuna de les Illes, i aleshores jo crec que això és un equipament que s’explica en base a l’existència mateixa d’un caramull immens de documentació que no podem eliminar, ni podem cremar, que alguna té valor històric per als historiadors de l’educació a les Illes Balears i, mira, a Inca hem trobat l’espai per fer-ho possible. Això és el que hi ha. Que després això es pot

concretar en unes petites mostres, entre cometes, museístiques sobre l’educació? Jo crec que això és coherent amb el fons documental que tendrem i fins i tot amb la pertinença de l’àmbit d’educació al mateix govern de les Illes Balears.

Això és el que hi ha, m’explic? Més enllà d’això hi ha els projectes proposats dins aquesta gran prospectiva que s’anomena “El futur de la memòria” i que d’alguna manera és on podem trobar els desitjos manifestats per les diferents institucions públiques. Li puc assegurar que a mi com a ciutadà el que m’agradaria és, d’aquí a 10 anys, poder-ne visitar un 80%, d’aquests equipaments, i crec que aquests equipaments majoritàriament, repetesc, han d’estar liderats en la seva gestió pels consells insulars. Ara, si els governs, els ajuntaments volen participar-hi una mica no crec que passi res si això repercuteix en positiu sobre els equipaments en qüestió.

Després... Bé, jo crec que més o manco. No sé si he tornat a deixar qualche cosa, però crec que més o manco ja... Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Queden tancades aquestes dues preguntes, 113/02 i 114/02.

3) Pregunta RGE núm. 851/02, de l’Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del coneixement de la llengua catalana.

I passàrem a la tercera d’avui, la 851/02, relativa a garantia del coneixement de la llengua catalana. Per formular la pregunta té la paraula el Sr. Joan Marí Tur per un temps de 10 minuts.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta és molt fàcil de fer i estic segur que també molt fàcil de contestar, però alguns llicenciats en filologia romànica per la Universitat de Barcelona dels anys 60 o 70 s’han adreçat a nosaltres per tal de formular al Sr. Conseller d’Educació la següent pregunta: el títol de llicenciat en llengües romàniques atorgat per la Universitat de Barcelona, es considera que garanteix els coneixements exigits, llengua 2 o nivell C, en els cursos de reciclatge per impartir classes en llengua catalana a ensenyament secundari?

Sabem que existeix alguna reglamentació, però ens agradarà escoltar la resposta del Sr. Pons a aquesta pregunta, i més quan en algun diari publicat a Mallorca avui surt una normativa sobre les notes de català a ESO i al batxillerat que s’homologuen als nivells del Govern, que supòs que el Sr. Conseller en té coneixement; ho publica el *Diari de Mallorca* avui. Quan aquests llicenciats en filologia romànica llegeixin aquesta notícia d’avui, doncs segons quina sigui la contestació del Sr. Conseller els estranyarà, perquè aquests llicenciats en filologia romànica que van cursar estudis a Barcelona evidentment varen estudiar, com diu la mateixa paraula, castellà, i provençal, i francès, i gallec, i català, i italià, etc., etc., i es troben molts d’ells que no tenen el títol del nivell C i en canvi

havien estudiat gramàtica, història i cursos, fins i tot, monogràfics de postgrau, de doctorat.

És per això que ens agradaria saber quina és la seva resposta, encara que, com dic, hem trobat alguna reglamentació però molta gent no té massa clar exactament com ha de formular, una persona que tenguí aquesta titulació com pot demostrar que té el títol C.

Gràcies, Sr. Conseller i president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, jo crec que la seva pregunta es pot explicar un mica, efectivament, en base al Decret de dia 14 de setembre de l'any 2001, pel qual es regula l'exigència del coneixement de llengües oficials al personal docent. Aleshores en aquest decret hi ha dos annexos, i en aquests annexos es fa relació de titulacions que generen aquestes equivalències amb els nivells actuals de la Junta Avaluadora de Català i que capaciten per poder impartir docència a ensenyament secundari.

I en relació a filologia romànica, que seria la titulació, hi ha dues referències explícites, que són títol de llicenciat en filosofia i lletres, secció de filologia romànica, Universitat de Barcelona, fins al 1967, per tant jo interpreto que si és un títol de filologia romànica de la Universitat de Barcelona d'abans del 1967 té la convalidació perfectament; i després hi torna haver una altra referència a filologia romànica subsecció de català del 72-77. Són les dues referències a filologia romànica que apareixen aquí. Per tant en aquest cas els llicenciats en llengües romàniques en qüestió haurien de saber quina data té el seu títol, per dir-ho d'alguna manera, per saber si s'ajusta a aquesta normativa o no.

En qualsevol cas és possible que algun llicenciat en filologia romànica pugui haver consultat la base de dades que la conselleria ha estat elaborant i encara està elaborant, hem intentat crear una base de dades que d'una vegada per totes a un lloc, unificat, existís tota la titulació de català que puguin tenir els docents de les Illes Balears a fi que cada vegada que han de presentar documentació a l'administració, l'administració directament consulti la base de dades i estalviem papers i feina a la gent. Aleshores podria donar-se el cas que algun llicenciat en filologia romànica o en un altre tipus de titulació no hagués sol·licitat, mitjançant una instància i la certificació corresponent del seu títol, l'acreditació o l'equivalència, l'equiparació i, per tant, no hagués encara estat inclòs dins la base de dades, però en qualsevol cas la secció de català, d'ensenyament de català de la conselleria estic ben segur que resoldrà possibles preguntes particulars en el cas que succeeixi que no s'ha fet la petició. Ara, si es té aquesta titulació i es fa la petició, immediatament el reconeixement es

produeix i immediatament aquesta persona queda incorporada a la base de dades.

Això és el que li puc dir en aquest moment a partir de la lectura del decret i de la normativa que tenim establerta. Per tant jo crec que si és el cas d'aquestes titulacions és una titulació convalidable i, per tant, ràpidament quedaria en condicions de tenir la certificació que correspon per la qüestió de l'ensenyament en català a secundària, que és un poc la pregunta que vostè em feia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Marí Tur, en torn de rèplica té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, agrairé per la seva resposta. Només queda un petit forat una mica fosc dins aquesta casuística que es pot produir dins els llicenciats en filologia romànica. Com vostè recordarà els anys anteriors al 70 hi havia dos cursos comuns i n'hi havia tres d'especialitat, i a més després hi havia el curs de doctorat que només durava un curs acadèmic i que hi ha havia crec que eren sis o vuit assignatures de doctorat. Alguns d'aquests cursos de doctorat es feien exclusivament amb assignatures relacionades exclusivament en català, com podien ser història de la literatura catalana, o valenciana, o balear, o tota conjunta, i vostè em pot contestar si aquest decret de 14 de setembre del 2001 recull en concret aquesta possibilitat de recurs d'algun afectat amb aquesta problemàtica i que els cursos de doctorat d'aquests anys li serveixin també per acreditar d'alguna manera els seus estudis de coneixement del català?

Perquè jo, aquest decret de 14 de setembre del 2001, el coneixia; no l'acabava d'entendre massa perquè és una mica embullat però no he trobat en cap moment que aquests estudis de doctorat estiguessin reflectits en aquest decret, i seria una contradicció, a la meua manera d'entendre, molt grossa que un alumne d'ESO pogués tenir el nivell C de català i en canvi un senyor que havia fet el curs de doctorat en temes exclusius de català, que possiblement tenguí més coneixement que un alumne d'ESO, doncs no pugui acreditar els seus coneixements, i m'agradaria si vostè m'ho pot aclarir ara o si vostè em diu que em dirigeixi a algun departament de la conselleria, doncs jo amb molt de gust ho faré perquè hi ha molta gent que està afectada per aquesta possibilitat.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Bé, aquí hi ha un parell...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Perdó, perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, no hi ha culpa. Pot contestar en voler.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, bé, primer la pregunta específica que em fa per ventura si ens la formulàs per escrit com a diputat o com a títol particular, jo crec que algú que en sap més que jo, d'aquest tema, li podria especificar molt més. Per tant... Ara, una cosa és certa, i és que si miram les relacions aquí es funciona en base a llicenciatures i a diplomatures, els cursos de doctorat em pareix que no solen aparèixer dins aquest inventari; i en part és una mica explicable, perquè jo, que també vaig fer els cursos de doctorat a principis dels anys 70, el doctorat va més destinat, i sobretot hi anava aleshores i encara hi continua anant ara, una mica a cursos preparatoris per a l'adquisició d'aprenentatges dedicats a la investigació, a la realització *a posteriori* de la tesi doctoral, etc., etc. Per tant jo això del doctorat crec que no es contempla aquí però ja li dic que no en tenc la certesa absoluta.

Respecte al que planteja vostè, que evidentment és una ordre que jo crec que és important, aquesta ordre que s'ha promulgat aquests dies i que vostè diu que avui els mitjans de comunicació en parlen, és una ordre que parteix d'una primera comprovació empírica, és a dir, durant dos cursos des de la Direcció General de Política Lingüística i des de la Direcció General d'Administració Educació, que és d'on depèn l'ensenyament de llengua en català i de català, s'ha fet una prova objectiva a l'alumnat de quart d'ESO i a l'alumnat de segon de batxillerat. Gairebé s'ha fet aquesta prova objectiva a un miler d'alumnes de totes les Illes Balears de centres de secundària públics, concertats, més rurals, més urbans, més centrals a les ciutats, més perifèrics, i s'ha establert una comparança del nivell d'aquests estudiants, que es pot considerar representatiu del nivell global del conjunt d'estudiants de secundària de quart d'ESO i de segon de batxillerat, amb els nivells d'exigència que es marquen a la Junta Avaluadora de Català per als diferents nivells.

Aleshores a partir d'aquí s'han establert equivalències. Per exemple -jo ara parlaré de memòria, per ventura no som del tot exacte- els alumnes de quart d'ESO que hagin aprovat em pareix que tots tenen el nivell A; si a més a més d'aprovar tenen un notable ja tenen el B. I a segon de batxillerat a partir d'un 8 tenen el nivell C, però això en base a proves objectives de comprovació que s'han fet. Però, clar, no hem d'oblidar una cosa, i és que aquests alumnes duen 10 anys d'estudi de l'assignatura de llengua catalana, cosa que difícilment hauria passat a un llicenciat en filologia romànica. Jo som llicenciat en filologia romànica i no vaig estudiar mai llengua catalana en el batxillerat i en vaig fer matèries durant la carrera dins l'opció de romàniques que vostè esmentava abans, però en qualsevol cas

la base no és una base tan, per dir-ho alguna manera, abundant com pot tenir avui en dia un alumne que ha tengut un 8 de segon de batxillerat de nota. Aleshores se suposa que ja en té un domini molt fort com és el del nivell C.

Així i tot la Junta, perdó, les direccions generals d'Administració Educativa i de Política Lingüística han fet dues coses més, paral·leles a tot això, que d'alguna manera obrin la porta al fet que ensenyants que s'incorporaren amb anterioritat a la incorporació dels titulats universitaris que ja podien haver fet ensenyament de llengua catalana, o que fins i tot s'incorporaren abans que existissin aquests requisits, hi ha unes proves que s'han convocat durant dos anys a les persones que s'incorporaren al sistema educatiu -també parl de memòria- abans del 77 que purament i simplement han hagut de superar una prova oral, una prova oral vol dir fer una classe, per poder tenir la convalidació pertinents.

Després, a més a més, si llegim el decret en qüestió evidentment els que varen elaborar aquest decret, que jo crec que és molt exhaustiu perquè hi ha cadafal de titulacions impressionant, en qualsevol cas poden ser conscients que han tengut en compte totes les coses possibles, i hi ha una clàusula no sé on a la qual diu que hi ha una junta que és capaç d'interpretar aquella documentació que se certifiqui d'estudis que puguin representar coneixements de català per poder-ne treure un tipus o altre de titulació. M'he explicat, no? O sigui, s'intenta que no sigui una cosa absolutament tancada sinó que, evidentment la majoria de coses han de coincidir amb les titulacions que hi ha aquí, però fins i tot hi ha aquesta interpretació possible perquè a partir de la comprovació de papers es pugui treure una determinada conclusió.

En qualsevol cas jo repetesc que crec que el millor seria una pregunta concreta a mi per escrit, i demanaré que la me contestin, o vostè directament al servei d'ensenyament, o els puc dir que es posin en contacte amb vostè, perquè aquestes particularitats que vostè diu confés que no les control en aquest moment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

4) Pregunta RGE núm. 860/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació pel Ministeri de Cultura de 18 pintures cedides al Museu de Mallorca.

Esgotada aquesta tercera pregunta passarem a la quarta d'avui, que és la 860/02, relativa a recuperació pel Ministeri de Cultura de 18 pintures cedides al Museu de Mallorca. Per formular la pregunta té la paraula el Sr. Josep Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Dia 25 de febrer del 2002 registràvem una pregunta amb aquest epígraf: Quines varen ser les raons

per les quals el Ministeri de Cultura ha recuperat 18 pintures que es trobaven cedides en dipòsit al Museu de Mallorca?

Sembla ser que el Museu d'El Prado va recuperar aquestes obres dipositades en el Museu de Mallorca per la seva mala conservació. Llegesc textualment: *“Los técnicos comprobaron que los cuadros almacenados no cumplían los requisitos sobre control de temperaturas y de seguridad que exige el Prado, por lo que se optó por pedir la devolución de las telas”*. Un aspecte que no sabem és que en el Museu de Mallorca, i no sabem si a altres museus de la nostra comunitat autònoma, hi ha obres cedides en dipòsit del Museu d'El Prado, i que tècnics del Museu d'El Prado fan periòdiques visites a aquests centres per tal de comprovar com estan aquestes obres.

A nosaltres ens sembla bastant greu que s'hagi produït aquest fet, que hagi quedat en evidència el Museu de Mallorca quant a la conservació d'aquestes obres, i que hagi sortit de qualque forma patrimoni històric i artístic de la nostra comunitat autònoma i que s'hagi hagut de tornar, diguem, cap al Museu d'El Prado. Ens omplim la boca amb paraules de voler recuperar patrimoni que està dipositat fora de les nostres illes, patrimoni procedent i original de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, i comprovam amb pena que som incapaços de poder conservar aquelles obres que ens deixen altres institucions.

Nosaltres li volíem demanar per què es va produir aquesta inspecció dels tècnics, si és una inspecció que es produeix de forma cíclica i genèrica, o si es va produir qualque fet que produir aquesta inspecció dels tècnics d'El Prado. Per què estaven en mal estat de conservació aquestes obres?, qui és el responsable d'aquesta situació? Volíem saber també si es pot reproduir aquest fet, no només en el Museu de Mallorca sinó a altres museus de la nostra comunitat autònoma, si s'han pres mesures, responsabilitats, respecte a aquesta qüestió, perquè sembla ser que, bé, que va ser una espècie d'alleujament que aquestes obres sortissin de Mallorca, i nosaltres entenem que, d'alleujament, res de res, que realment ha estat un paper bastant trist el jugat pel Museu de Mallorca i per part de la nostra comunitat autònoma. Voldríem saber quines mesures s'han pres per evitar que es torni a produir una situació així i, en definitiva, el que voldríem és una valoració del conseller sobre aquests fets.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per contestar aquesta pregunta té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Gornés, es veu que vostè té unes informacions sobre les motivacions que varen dur a l'aixecament d'aquestes pintures que jo no tenc, em sembla que és una informació

periodística. Tota la correspondència que jo tenc aquí fotocopiada i que és la correspondència que s'ha produït entre el Museu de Mallorca i el Ministeri d'Educació i Cultura no diu absolutament cap paraula ni una que faci referència ni a males conservacions ni a res.

Aquí el que es produeix és que en un moment determinat es rep una carta del director general del Museu d'El Prado, el Sr. Fernando Checa Cremades, on comunica que el Reial Patronat del Museu d'El Prado informa favorablement sobre l'aixecament definitiu del dipòsit de 14 obres, no de 18, 14, del segle XIX que hi ha dipositades en el Museu de Mallorca, i sol·licita aquest reial patronat al Ministeri d'Educació i Cultura que elabori l'oportuna ordre per fer executiva aquesta decisió. Dia 18 de setembre de l'any 2001 es rep l'ordre ministerial que autoritza l'alçament definitiu de les 14 obres dipositades i ve signada per la cap del Servei de Fons Museogràfics. Les raons en cap moment no varen ser especificades en cap dels escrits enviats, ni pel Museu d'El Prado ni pel ministeri, i per investigacions que han fet els tècnics de la conselleria, de la Direcció General de Cultura, sembla ser que aquesta ordre respon a un canvi en la política de dipòsits de l'esmentat Museu d'El Prado, que ha retirat gran quantitat d'obres dipositades a diferents indrets museístics de l'Estat espanyol. Això és el que m'han dit, a mi.

I li he de dir una cosa: que aquest dipòsit, aquestes 14 obres, cap d'elles no estava exposada al públic, cap d'elles no formava part de la col·lecció permanent del Museu de Mallorca, m'imagín que el seu estat de conservació devia ser el millor possible -no he consultat amb ningú per fer aquesta afirmació- el millor possible tenint en compte les mancances evidents que té el Museu de Mallorca des dels seus orígens, des dels seus orígens, i per tant jo no crec que hi hagi ni tragèdies ni dramatismes especials. Són unes obres del Museu d'El Prado, són unes obres que no formen part de les col·leccions permanents del Museu de Mallorca i, per tant, retornen al seu origen i supòs que s'acumularan al dipòsit de milers i milers d'obres immenses de segona, tercera o quarta línia que té el Museu d'El Prado en els seus dipòsits, com ha de tenir un gran museu, que ha de tenir les primeríssimes obres exposades permanentment i després, totes les obres que tinguin un valor, que tinguin una historicitat d'època possibles, per tal de fer-ne els usos esporàdics que tant en tant puguin aparèixer.

Li he de dir que, en canvi, el Museu de Mallorca la seva col·lecció estable conserva en dipòsit 16 obres més que no han estat reclamades en cap moment per ningú. Per tant, jo no cercaria responsabilitats, ni faria cap tipus ni un de judici una mica maximalista, com un poc ha insinuat vostè, sinó que ha estat un fet que s'ha produït amb una absoluta normalitat de relació administrativa i no ha tengut cap efecte negatiu ni un sobre el fons important i permanent que el Museu de Mallorca té instal·lat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, si vol replicar té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, gràcies, Sr. President. Evidentment hi ha una clara contradicció entre la informació que nosaltres tenim i la que vostè ens explica aquí. De qualsevol forma em costa entendre que la Fundació del Museu d'El Prado hagi pres una determinació així amb unes obres que estan cedides al Museu de Mallorca. No és un fet freqüent, açò vull que quedi clar, no és freqüent que el Museu d'El Prado vagi a una altra institució on hi ha obra cedida per recuperar una obra que sap positivament que és molt poc probable que pugui ser exposada al públic precisament pel que ha dit vostè, perquè el Museu d'El Prado té una ingent quantitat d'obra de segona i tercera fila que no pot ser exposada. Per què es recupera aquesta obra? El sentit comú no ens diu que sigui per un procediment administratiu normal, com si no passés res, quan sabem que és un fet realment excepcional a tot l'Estat.

Si vostè ens diu que les obres estaven en les millors condicions que podien estar, açò no és una resposta tan adient com podria ser. El que ens interessa a nosaltres és saber si aquestes obres realment estaven en males condicions de conservació, és a dir, estaven oblidades dins el fons del Museu de Mallorca i si per açò, aquest oblit, aquesta deixadesa va ser el detonant que la Fundació del Museu d'El Prado recuperés una obra que s'estava deteriorant i que estava en perill de desaparició. Aquest és el *quid*, saber si el Museu d'El Prado va actuar perquè actua així de forma periòdica, normal, fent visites i inspeccions a altres centres on hi hagi obra dipositada i casualment troba aquestes obres, o què va passar?, per què aquests tècnics es desplacen al Museu de Mallorca i van a veure unes obres concretes? Vaja, no ens sembla del tot raonable aquesta forma de procedir per part del Museu d'El Prado; jo em pens que hi ha una raó de pes i aquesta raó de pes és que realment les obres no estaven en bones condicions i que es va optar per rescatar-les, recuperar-les per poder-les salvar.

I la poca importància del fet no som nosaltres ni vostè només qui no li lleva, sinó que el mateix director del museu llavors, el Sr. Guillem Rosselló Bordoy, diu que: *"son 18 telas que no tienen ninguna relación con Mallorca, excepto una de ellas de un autor llamado Benito Soriano Murillo, que nació, aunque de forma casual, en la isla"*, com si no tenguessin importància pel fet de no ser obra mallorquina o de pintor mallorquí. Jo pens que precisament les obres d'art tenen aquest caire internacional, i una altra cosa és la qualitat tècnica, la qualitat del pintor, la importància històrica de l'obra, però estam parlant d'art i, bé, si és art públic tenim l'obligació de conservar-lo, perquè si no vaja exemple que donam a la societat en aquest sentit.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per tancar la qüestió té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, jo no sé quines fonts d'informació maneja vostè. Jo maneig les fonts d'informació que són la relació escrita entre el Museu de Mallorca i el Ministeri d'Educació i Cultura i en cap moment no es fa cap tipus d'esment a aquesta situació de mal estat de conservació.

D'altra banda aquesta obra d'aquest pintor anomenat Soriano que vostè esmenta no apareix a la relació de les 14 obres que són recuperades pel Museu d'El Prado, que és la llista que jo tenc aquí. Per tant, papers canten i aquí se suposa que hi ha una relació que és la real de les obres dipositades en el Museu de Mallorca que són recuperades per El Prado.

En qualsevol cas a mi em sorprèn que vostè consideri una cosa absolutament de primera importància que el Museu de Mallorca serveixi de dipòsit a obres que són del Museu d'El Prado. És a dir, jo crec que té sentit que el Museu d'El Prado cedeixi obres a diferents museus de l'Estat si els museus de l'Estat han d'aprofitar aquestes obres del Museu d'El Prado per tenir-les a la vista i perquè siguin objecte de visita. Ara, per guardar-les en un dipòsit més lògic és que les guardi el dipòsit d'El Prado que ben segur estaran en més bones condicions que puguin estar en el Museu de Mallorca. Per tant, jo fer de rebost el Museu de Mallorca d'allò que el Museu d'El Prado no vol i que tampoc no és útil al Museu de Mallorca, som incapaç de trobar-li el més mínim sentit, em permetrà que li digui això.

I després vostè diu que és un fet excepcional. Jo no ho sé, si és un fet excepcional, li ho he de confessar, ara, el cert és que a mi m'han preparat una resposta, se suposa que la Direcció General de Cultura i els seus tècnics, que ho deuen haver mínimament cercat, i aquí diu que aquí hi ha una nova orientació del Museu d'El Prado respecte al seu fons, que ves a saber si té a veure amb les ampliacions de què és objecte el Museu d'El Prado els darrers anys, les grans inversions que hi fa l'Estat, que probablement han permès millorar el fons de dipòsit, les instal·lacions, les condicions de conservació, etcètera. Per tant, jo, repetesc, no especul gens ni mica, m'ajust a allò que és la correspondència oficial entre museu i ministeri.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

5) Pregunta RGE núm. 861/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la rehabilitació del casal de Ca'n Fabregas.

Acabada aquesta pregunta, passam a la següent, la 861 del 2002, relativa a cost de la rehabilitació del casal de Ca'n Fabregas, i per formular-la, té la paraula el Sr. Josep Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, gràcies, Sr. President. Una altra pregunta que té data de registre d'entrada de 25 de febrer del 2000; volíem saber el cost que tindrà la rehabilitació del casal de Ca'n Fabregas, per convertir-lo en un museu sobre la història de Palma i del turisme de Balears.

També, a notícies de premsa que hem pogut recollir, s'anunciava que el casal de Ca'n Fabregas s'havia rehabilitat íntegrament per acollir un museu i es volia convertir el centre en un recorregut per la història del turisme a Balears. A la iniciativa sembla ser que hi participen les conselleries de Presidència, Turisme i Cultura i la idea és que aquest any, és a dir, el 2002, comencin les tasques de recuperació, de rehabilitació de l'immoble. He de governar, he de recordar, perdó, que a l'inici de la legislatura aquest casal o el solar estava, sembla, en venda; i va ser el nou govern del pacte qui va decidir rescatar-lo, per tal, sembla ser, ho tenim concretat aquí, per construir aquest museu.

Nosaltres, el que volíem saber és, primer de tot, el cost, quin cost, quin pressupost anual pot tenir aquest museu? Quina fórmula de gestió i baix quina responsabilitat es durà a terme aquesta iniciativa? I tornam a ser en el mateix, en el marc de les transferències dels museus cap als consells insulars, quin paper ha de jugar aquest museu en aquest sentit?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per contestar la pregunta, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Gornés, l'edifici de Ca'n Fabregas és un edifici que és propietat del Govern de les Illes Balears des de fa molt temps, crec que es va comprar a l'època en què el Sr. Gilet era el conseller de Cultura, i se'n va fer una restauració que, malauradament, no va ser afortunada, per raons d'error tècnic, i l'edifici mai ha estat rehabilitat, sinó que, fins i tot després de la rehabilitació, va iniciar un procés de decadència física molt considerable. I al començament d'aquesta legislatura estava gairebé en venda i en ruïnes. Es va prendre la decisió de no posar-lo en venda, però és un edifici tutelat per la Conselleria de Presidència, concretament la Direcció General de Patrimoni i, en qualsevol cas, la rehabilitació arquitectònica sempre anirà a càrrec de la Conselleria de Presidència del Govern de les Illes Balears i mai a compte de la iniciativa de Cultura.

Aleshores, dins les possibilitats d'ús d'aquest edifici, es va plantejar la possibilitat que pogués ser allò que en aquest projecte que s'anomena El futur de la memòria, s'anomenen els centres de referència que hi hauria a cada illa per presentar l'illa d'una manera global a tots els visitants, públic autòcton i públic estranger, però també als autòctons; un lloc concret on

tu hi entres i quan surtis dius: tenc una idea de Mallorca, tenc una idea de Menorca, tenc una idea d'Eivissa, tenc una idea de Formentera. I aleshores, a Ca'n Fabregas es va pensar amb la possibilitat d'això. I en aquest sentit, la Conselleria d'Educació i Cultura ha encarregat un pla d'usos i d'avantprojecte museogràfic, però no existeix cap projecte ni de rehabilitació, ni res, sinó que és una espècie de tempteig, dins la línia del que marca El futur de la memòria, de possibles hipotètics usos de futur de l'edifici de Ca'n Fabregas.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, vol fer ús del torn de rèplica? Té la paraula, per tant.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Pel que veig està en una fase bastant embrionària aquest projecte. Ens xerra vostè del pla d'usos, que està encarregat, ens agradaria tenir una còpia d'aquest pla d'usos quan estigui elaborat. I el paper de la Conselleria de Cultura no acaba d'estar clar, ens ha dit que és la Conselleria de Presidència la que rehabilita, però gestionar, qui serà, Cultura, l'Ajuntament de Palma, Turisme? Aquesta política de centres de referència és una cosa que està ben planificada, que està ben fermada, es concreta ja qualche suport documental -no sé com dir-ho- alguna prova física que hi hagi un pla i una iniciativa política que suporti aquest pla per tal de dur-lo endavant? Quin paper hi juguen les illes de Menorca, d'Eivissa i Formentera, a part de Mallorca, com vostè ha dit, que vol que sigui aquesta iniciativa de cara als turistes i als residents, als ciutadans de les Illes Balears per tal que se'n duguin aquesta idea global de cada una de les Illes; perquè, almanco, que nosaltres sapiguem, per a les illes menors no s'ha fet cap tipus d'esment en aquest sentit, no sabem quina iniciativa hi ha prevista ni planificada. Voldríem saber si ens pot aclarir.

I bé, estarem a l'espera de veure com es va concretant aquesta iniciativa, no podem dir que sigui bona, tampoc no podem dir que sigui dolenta, perquè clar, està en un estat absolutament tan embrionari que no sabem si finalment açò quina concreció final tindrà.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per tancar la qüestió, té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Bé, el tema dels centres de referència jo diria que és un tema, el tema estrella probablement d'això d'aquest projecte El futur de la memòria, i s'explica una mica què són. I allò que es proposa, però es proposa una mica brindis al sol, com li he dit abans, és que n'hi hagi un a cada illa, resultat de la convergència d'esforços i d'interessos de les diferents administracions insulars, municipals, autonòmiques per fer (...)

Clar, entre vostè i jo hi ha una diferència jo crec una mica bàsica per dir el que ha dit ara, i és que a jo en aquests moments m'interessa molt més el què que el com; és a dir, a mi m'interessa el què, un centre de referència, un museu i vostè, clar, ja pensa en gestió i tal i qual. Jo crec que el camí a recórrer per arribar a l'execució i a tocar amb les mans el què serà malauradament suficientment llarg com perquè es puguin aclarir totes aquestes coses.

Ja li he dit abans la meua particular idea d'aquest tema, que crec que és el lideratge absolut dels consells insulars i en alguns casos els ajuntaments, si es tracta de municipis forts, municipis importants. Arreu d'Europa hi ha ciutats que les seves institucions municipals són les titulars de museus i complementàriament, subsidiàriament, reben suports d'institucions d'administracions que estan per damunt. En aquests moments, a nivell d'Estat, comunitats autònomes que tenen competències en cultura més geloses que no les tenim nosaltres a Balears, políticament parlant segons la història recent, com pugui ser el cas de Catalunya, acaben volen implicar-hi l'Estat amb aportacions econòmiques i mantenint l'Estat en un paper subaltern en relació a la comunitat autònoma. Les fórmules a mi me pareixen tema secundari, el problema és saber si serem capaços entre tots fer els equipaments culturals que necessitam.

I repetesc, la meua filosofia és que els equipaments culturals han de tenir el lideratge dels consells insulars respectius; i les altres administracions que, per circumstància x, puguin aportar recursos han d'aportar els recursos i han de ser capaces de quedar-se en un segon pla, participant-hi, però sabent que no són l'element decisor de la gestió d'aquell equipament. Aquesta és una mica la meua filosofia.

Quin és el paper de la Conselleria de Cultura? Jo diria que, en la mesura que ens pugui correspondre o que assumim la iniciativa ser una mica un viver d'iniciatives, d'idees, amb l'intent que, conjuntament amb els consells insulars i els ajuntaments més grossos de les Illes Balears, se mogui la cosa. Vostè me dirà que pot ser una olla que bull i no acaba de coure mai el que hi posam a dins, això és un dels parells que tenim. El que és cert és una cosa, que si algun dia tenim doblers per fer una inversió d'equipament cultural, si prèviament no ens hem espavilat i hem elaborat el projecte d'usos museogràfics d'aquell equipament per al qual ja tenim els doblers per fer-lo, haurem d'esperar temps i temps i temps, i els projectes aquests són molt lents perquè hi ha molta gent que participa en la seva configuració final, etcètera. Per tant, jo crec que queda bastant clar que feim aquest paper de viver d'iniciatives, d'equipaments, juntament amb els consells insulars que han estat protagonistes amb el Govern i els ajuntaments d'aquest Pla, El futur de la memòria, però saben que el que feim és intentar tirar, per dir-ho d'alguna manera, apostes cap al futur d'equipaments culturals, sense tenir la plena certesa ni de qui serà qui els empenyerà fins al final ni qui els gestionarà fins al final; que, per a mi, repetesc, ha de ser bàsicament el lideratge dels consells insulars.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

6) Pregunta RGE núm. 1470/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportació del Govern al consorci que gestiona la casa museu de Xim Torrens.

7) Pregunta RGE núm. 1471/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'obra de Xim Torrens.

8) Pregunta RGE núm. 1472/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obra acceptada pel Govern de l'herència de Xim Torrens.

Acabada aquesta pregunta, passam a la 1470 del 2002, relativa a aportació del Govern al consorci que gestiona la casa museu de Xim Torrens. Per formular-la, té la paraula el Sr. Josep Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, gràcies, Sr. President. Voldria agrupar les preguntes 1470, 1471 i 1472. Abans de res, fer un incís, hi ha qualcú que diu que les idees són gratis, jo no sé si diria tant, però les idees, és fàcil que surtin idees, ho dic amb referència al què, si és més important que el com. Jo em pens que el què és important, perquè vol dir que hi ha idea; però el com ho és més, perquè demostra que es té la intenció real d'executar aquestes idees. I bé, vostè ho ha aclarit al final de la seva intervenció, però pens que el com realment demostra la intencionalitat política d'executar aquestes idees.

Centrant-me ja en el tema de les preguntes que he agrupat, aquí, més que res volíem informació per tal de contrastar algunes notícies que ens han arribat respecte al consorci que gestiona la casa museu de Xim Torrens i tot el que l'envolta, sobretot quant al pagament o als problemes que puguin sortir o que hagin sortit ja respecte a l'herència d'aquest pintor, Xim Torrens.

La primera qüestió concreta que volíem saber és: quina aportació fa el Govern de les Illes Balears al consorci que gestiona la casa de Xim Torrens? Volíem saber quin paper juga el Govern dins aquest consorci i des de quina data hi forma part? També volíem saber quina obra ha acceptat el Govern de les Illes Balears de l'herència de Xim Torrens? I si és així, si ha acceptat obra, volíem saber com s'ha valorat aquesta obra que s'ha aportat al Govern de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per contestar les preguntes té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Gornés, bé, quan es forma el Govern actual, ara fa un poc manco de tres anys, aquest tema relacionat amb l'herència de Torrens Lladó i el consorci i la casa museu d'alguna manera està tot, per dir-ho d'alguna manera, acordat, pendent d'execució definitiva dels acords als quals havia arribat l'anterior Govern amb els hereus de Torrens Lladó. Jo, si li sembla, li faré una mica d'història de tot, encara que breu, evidentment.

I el pintor Joaquim Torrens Lladó va morir d'una manera sobtada dia 6 d'octubre de l'any 1993, deixant quatre hereus, concretament la seva dona d'aquell moment, la seva segona dona i tres fills. Dia 15 de juliol de l'any 96, el misser que representava els hereus del pintor sol·licita a la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, he dit dia 15 de juliol del 96, el pagament del deute tributari, era la liquidació de l'impost sobre Successions i Donacions, mitjançant l'entrega de l'obra del pintor. La Conselleria d'Hisenda, dia 30 de juliol de l'any 96 demana a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports la valoració de l'obra pictòrica.

Aleshores, durant un any i mig aproximadament, hi ha el que diríem les diferents valoracions que es produeixen, que jo ara li esmentaré: la primera valoració, que és la valoració que presenta la pròpia família, és una valoració feta per Galeries Costa, que eren unes galeries que hi havia en el carrer de la costa de Conquistador i eren unes galeries històriques, malauradament desaparegudes, que havia estat el darrer lloc on havia exposat en Xim Torrens, i que valoren la totalitat de l'obra de Xim Torrens, que són 387 obres, per 1.489 milions de pessetes. I la part que podria correspondre al Govern, en el cas que acceptàs cobrar el deute tributari en obra, la valora en uns 427 milions de pessetes. Aleshores, des de la Conselleria de Cultura, es demana a una tècnica del Museu de Mallorca, concretament a la Sra. Joana Maria Palou, que faci la seva valoració i la valoració que fa la Sra. Palou és de 87 milions de pessetes. Evidentment, la família no està d'acord, veuen que hi ha unes discrepàncies tan grosses que es demana a la *Junta de Calificación, Valoración y Exportación*, que depèn del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports i valora la part en 370 milions de pessetes.

Evidentment, davant tot allò demana a la Conselleria d'Educació i Cultura la presentació de nova documentació; els hereus del pintor presenten nova documentació i aquesta nova documentació que presenten per ventura és interessant esmentar-la, que és el Sr. Joan Nadal, que és el misser representant dels interessos de la família, va presentar una gran quantitat de documentació complementària, en la qual hi figuren: diverses autoritzacions d'exportació d'obra de Torrens Lladó del Ministeri de Cultura de l'Estat espanyol, acompanyades de les factures preceptives i el document de duana corresponents, en els quals també hi figura el valor; les dates d'exportació són dels anys 95 i 96; diverses factures dels anys 95 i 96 de venda d'obra de Torrens Lladó, expedides a Palma pels hereus de Torrens Lladó i els seus representants, a

les quals i com és preceptiu, hi figuren les dades identificatives de cada una de les peces i també les dades de recepció de factura. O sigui, adjunten una documentació que no havia estat adjuntada perquè la tècnica del Museu de Mallorca en fes la valoració, que havia fet una valoració al marge de la documentació, perquè no li havien adjuntada.

Aleshores, aquí es constata que el preu real d'obres de Joaquim Torrens aquella temporada, realment, més o menys, coincidien amb la valoració que havia fet Galeries Costa i que s'aproximaven a la Junta de Valoració. I aleshores el Govern accepta donar per bona la valoració que havia fet les Galeries Costa. Tot això, amb l'anterior Govern, tot això a l'època de l'anterior Govern, dóna per bona la valoració que havia fet Galeries Costa. I aleshores, quan es fa, des de la Conselleria d'Hisenda, el càlcul del deute tributari que ha de cobrir la família, s'arriba a la conclusió que la família ha de pagar 456.843.000 pessetes, i s'acorda, negociació Conselleria d'Hisenda, presidida pel Sr. Antoni Rami i la família, que pagaran 427 milions de pessetes amb obra i en metàl·lic 29 milions de pessetes, s'acorda això. Aleshores el Govern, la Conselleria d'Educació, Cultural i Esports aleshores, sobretot qui marca el pas, com és lògic, és el Director General de Cultura aleshores, el Sr. Jaume Gil, encarrega a la catedràtica de la Universitat de les Illes Balears, Sra. Catalina Cantarellas, que seleccioni un lot, valorable en 427 milions de pessetes, que sigui el màxim de representatiu de l'obra del Sr. Torrens, que no siguin les obres que la família tria, per entendre-nos, sinó que siguin obres triades d'acord amb uns criteris. I aleshores aquí, ... ai, un poquet d'aigua, xerr tan aviat que, aleshores..., sí, home, com que veig que vos n'anau i tal i qual, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Si poden dur una mica d'aigua.

(Pausa)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

La Sra. Cantarellas fa una proposta de lot, que són 115 obres concretament, de les 387, 115 obres que, segons el criteri d'una persona, lògicament molt autoritzada, com és na Catalina Cantarellas, són representatives de les diferents tècniques de Torrens Lladó, de les diferents èpoques, de les diferents temàtiques i que la seva globalitat permet adquirir una idea, diria jo, global de la trajectòria pictòrica de Torrens Lladó.

Per tant ja tenim el tema, s'arriba a aquest Govern, el Govern actual, el conseller d'Hisenda se troba que la Conselleria d'Hisenda d'alguna manera té aquesta situació encarrilada cap a aquesta solució i s'executa definitivament l'acord, exactament dia 21 de juny de l'any 2002, en què el conseller d'Hisenda, jo mateix i els familiars de Torrens Lladó signen l'acta d'entrega definitiva de l'obra pictòrica per al pagament del deute tributari.

Ara bé, paral·lelament a tot això, i en data de dia 28 de novembre de l'any 1997, s'ha produït en Consell de Govern la creació del consorci del Museu Joaquim Torrens Lladó, data 28

de novembre del 1997 s'ha produït la creació del consorci Museu Joaquim Torrens Lladó. Consorci format per qui? Format pel Govern de les Illes Balears i format per la Fundació Torrens Lladó, que és una fundació que han creat els familiars del pintor. Aquest consorci neix, i d'alguna manera hem d'interpretar que això neix dins el pacte global, amb l'objectiu d'assumir el pagament del deute tributari mitjançant obra majoritàriament, i a la vegada participar en la creació d'una casa museu dedicada a Joaquim Torrens Lladó, que serà l'estudi del pintor, amb tota l'obra del pintor que interessi poder mostrar tant del Govern com de la pròpia família. O sigui el Govern, propietari de 115 obres de Torrens Lladó, cedeix la seva ubicació a la casa museu Torrens Lladó per tal que hi pugui haver aquest equipament.

Aleshores, s'han de fer unes obres per condicionar-la que se calcula que valen uns 60 milions de pessetes i el Govern assumeix la contribució en 60 milions de pessetes a la reforma d'aquesta casa museu; que s'ha executat recentment la finalització de les obres i aquests 60 milions de pessetes se paguen en sis anualitat de 10 milions de pessetes cada una, que és la quantitat que constava enguany als pressuposts de la Conselleria de Cultura, als pressuposts de l'any 2002.

Més o menys, encara que sigui una mica en síntesi, me pareix que he fet la història.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, si vol intervenir, en torn de rèplica té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, gràcies, Sr. President. La veritat és que estic content de la llarga explicació del conseller, perquè hi havia molts detalls que a mi me fugien i que desconeixia. El que volíem saber realment és si ens pot clarificar que l'acord final per resoldre el tema de l'herència es va tancar amb aquestes xifres, 427 milions de pessetes en obra, i m'ha dit 29 milions de pessetes en obra d'art, perdó, en metàl·lic?

I res més, la veritat és que estic content de l'explicació, perquè realment hi havia algunes qüestions que no m'havien quedat clares, i res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, si me permeten, per ventura seria interessant i si els sembla, que un dijous, que pugui haver-hi Comissió de Cultura, facem una visita a la casa museu Torrens Lladó, que jo podria dir-ho a la gerent i que ens rebés; és un tema interessant. Si els sembla, no sé si ara o pel setembre o octubre, quan comenci,

per ventura una comissió abans de començar-la, una hora abans, podem anar a visitar-ho. Crec que pot ser interessant.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Conseller, se valorarà i evidentment crec que acceptarem tots. Per tant, esgotat l'ordre del dia, i no havent-hi més assumptes, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma